

O KRIZI V UMĚNÍ

Clair Jean, *La responsabilité de l'artiste (Odpovědnost umělce)*, vydalo nakladatelství Gallimard v Paříži 1997, 146 stran

Dagen Philippe, *La haine de l'art (Nenávist k umění)*, vydalo nakladatelství Grasset v Paříži 1997, 252 stran

Michaud Yves, *La crise de l'art (Krise současného umění)*, vydalo nakladatelství PUF v Paříži 1997, 288 stran

Tvrdí-li se o současném umění, že prochází krizí, rozhodně nelze říci totéž o vydavatelských počinech, které tento fenomén doprovázejí. Co se nedávno publikovaných esejí zabývajících se tímto tématem týká, tak v období od září do prosince roku 1997 se vydání dočkaly dokonce tři: *Odpovědnost umělce* od Jeana Claira, *Nenávist k umění* od Philippa Dageny a *Krise současného umění* od Yvese Michauda – přiznejme si, celkem nezvyklá situace v oblasti, kterou její kritická díla popisují jako trpící úpadkem. I samotná pozornost, kterou čtenáři této debatě věnují, svědčí o skutečném zájmu, tedy o stavu značně vzdáleném lhostejnosti k současnému umění, na kterou někteří dotyční autoři s oblibou poukazují.

Vymezení této debaty je nám dobře známé, a to již od jejího počátku v roce 1992 na stránkách časopisu *Esprit*. Na jedné straně jsou ti, kteří tvrdí, že současné umění se stalo říší nesmyslů, na druhé straně ti, kteří současné umění brání proti jeho hanobitelům. Na tomto bitevním poli Konzervativních a Moderních, nabízejí eseje Claira, Dageny a Michauda pohled na problematiku očima víceméně všech zúčastněných: první je z tábora „proti“, druhý „pro“, třetí zaujímá pozici někde uprostřed.

Z